

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Δ'

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Σμαραγδή Κατσουλάκου, Εφέτη η οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Εφετείου Θεσσαλονίκης και τον Γραμματέα Αθανάσιο Ιασωνίδη

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στη Θεσσαλονίκη στις 11 Οκτωβρίου 2021, για να δικάσει τις με ΓΑΚ/ΕΑΚ/..... στο Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης και με ΓΑΚ/ΕΑΚ/..... στο Εφετείο Θεσσαλονίκης και με ΓΑΚ/ΕΑΚ/..... στο Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης και με ΓΑΚ/ΕΑΚ/..... στο Εφετείο Θεσσαλονίκης εφέσεις, κατά της αριθ. **83/15-05-2019 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

Α) ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ : Ελληνικού Δημοσίου, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα (οδός Καραγεώργη Σερβίας αρ. 10), με ΑΦΜ 090165560, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας του Δικαστικής Αντιπροσώπου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Αικατερίνης Λημνιώτου.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ : 1) Μαρίας χήρας Α. Φ. το γένος Δ. και Ε Γ, κατοίκου Θεσσαλονίκης....., 46) Θ.... Φ... του Μ..... και της Ά....., κατοίκου Θεσσαλονίκης, οι οποίοι άπαντες εκπροσωπήθηκαν από το πληρεξούσιό τους δικηγόρο του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης Γεώργιο Μαγουλά (ΑΜ 001261), ο οποίος παραστάθηκε με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ

Β) ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ : Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «Τ.Α.Ι.ΠΕ.Δ.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Κολοκοτρώνη αρ. 1 και Σταδίου) και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ 997471299, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιό της δικηγόρο του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης Νικόλαο Μήκα (ΑΜ 005356), ο οποίος παραστάθηκε με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ : 1) Μαρίας χήρας Α. Φ. το γένος Δ. και Ε Γ, κατοίκου Θεσσαλονίκης....., 46) Θ.... Φ... του Μ..... και της Ά....., κατοίκου Θεσσαλονίκης, οι οποίοι άπαντες εκπροσωπήθηκαν από το πληρεξούσιό τους δικηγόρο

του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης Γεώργιο Μαγουλά (ΑΜ 001261), ο οποίος παραστάθηκε με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ

Οι ενάγοντες και ήδη εφεσίβλητοι αμοτέρων των εφέσεων με την με αριθ. εκθ. κατ. ***10/28-12-2015 αγωγή τους ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, ζήτησαν την αναγνώριση της κυριότητάς τους επί του αναφερομένου ακινήτου και την διόρθωση των εσφαλμένων πρώτων εγγραφών στα οικεία Κτηματολογικά Φύλλα. Το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο με το με ΓΑΚ/ΕΑΚ/..... δικόγραφο του ανακοίνωσε την ανοιγείσα δίκη και προσεπικάλεσε σ' αυτήν την ως άνω δεύτερη εκκαλούσα ανώνυμη εταιρία, η οποία με το με ΓΑΚ/ΕΑΚ/ δικόγραφο πρόσθετης παρέμβασής της υπέρ του εναγομένου Ελληνικού Δημοσίου και κατά των εναγόντων, ζήτησε να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβαση και να απορριφθεί η αγωγή. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλουμένη με αριθ. **83/2019 απόφασή του, συνεκδικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων τα ως άνω δικόγραφα απέρριψε την πρόσθετη παρέμβαση ως προς τον πρώτο (Ιο), την τέταρτη (4η) και τον δέκατο όγδοο (18°) των καθ'ων, ανέβαλε τη συζήτηση της αγωγής ως προς το δεύτερο (Γ..... Φ..... του Α.....) και τον τρίτο των εναγόντων (Δ..... Φ..... του Α.....), ατομικά, και ως προς την έβδομη ενάγουσα (Η... χήρα Ι..... Φ.....) και διέταξε την επανάληψη της συζήτησης της υπόθεσης ως προς τους παραπάνω ενάγοντες (δ δεύτερο και τρίτο ατομικά και έβδομη), προκειμένου να καταχωριστούν η υπ' αριθμ. ****013/28-72011 δήλωση αποδοχής κληρονομίας της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, Ε..... Σ....., με επιμέλεια του δεύτερου και του τρίτου εξ αυτών και η υπ' αριθμ. ***051/23-9-2011 δήλωση αποδοχής κληρονομίας της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, Ε..... Σ....., με επιμέλεια της έβδομης ενάγουσας στο αρμόδιο Κ.Γ. Βασιλικών με τη σημείωση του άρθρου 7 Α Ν. 2664/1998, απέρριψε την προσεπίκληση και την πρόσθετη παρέμβαση, δέχθηκε την αγωγή ως προς τους λοιπούς ενάγοντες, πλην του δεύτερου και του τρίτου, ατομικά, και της έβδομης εξ αυτών και αναγνώρισε ότι αποκλειστικοί δικαιούχοι της κυριότητας, της ψιλής κυριότητας και της επικαρπίας του επίδικου ακινήτου είναι οι ενάγοντες κατά τα αναφερόμενα ποσοστά. Κατά της απόφασης αυτής παραπονούνται τόσο το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο, όσο και η ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» με τις : α) με ΓΑΚ/ΕΑΚ/.....2019 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης και με ΓΑΚ/ΕΑΚ/.....-2019 στο Εφετείο Θεσσαλονίκης και β) με ΓΑΚ/ΕΑΚ/.....2019 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης και με ΓΑΚ/ΕΑΚ/.....2021 στο Εφετείο Θεσσαλονίκης εφέσεις τους, προκειμένου να

απορριφθεί η αγωγή. Η συζήτηση της υπό στοιχ. Α' έφεσης ορίστηκε αρχικά με επίσπευση των εφεσιβλήτων για τη δικάσιμο της 5^{ης}-10-2020 και μετά από αναβολή για συνεκδίκαση με την υπό στοιχ. Β' έφεση, που επίσης επίσπευσαν οι εφεσίβλητοι για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση των υποθέσεων και κατά την εκφώνησή τους από το σχετικό πινάκιο εκάστη στη σειρά της, η Δικαστική Αντιπρόσωπος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των λοιπών διαδίκων παραστάθηκαν όπως προαναφέρεται και αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1.- Εισάγονται ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου οι κρινόμενες α) με ΓΑΚ/ΕΑΚ/.....2019 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης και με ΓΑΚ/ΕΑΚ/.....2019 στο Εφετείο Θεσσαλονίκης και β) με ΓΑΚ/ΕΑΚ.....2019 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης και με ΓΑΚ/ΕΑΚ/.....2021 στο Εφετείο Θεσσαλονίκης εφέσεις κατά της με αριθμ. **83/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που δίκασε αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία. Αμφότερες οι εφέσεις έχουν ασκηθεί νομότυπα ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου, αλλά και εμπρόθεσμα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 495 παρ. 1 και 4, 496, 498, 511, 513 παρ. 1, 516 παρ. 1, 517 και 518 παρ. 2 του ΚΠολΔ, καθόσον δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης απόφασης που δημοσιεύθηκε στις 15-05-2019 και οι εφέσεις ασκήθηκαν στις 24-10-2019 και 19-12-2019, ώστε πρέπει να συνεκδικαστούν λόγω της πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας (άρθρα 246 και 524 παρ. 1 ΚΠολΔ), καθόσον προσβάλλουν την ίδια πρωτοβάθμια απόφαση και προς διευκόλυνση της διεξαγωγής της δίκης και μείωσης των εξόδων (άρθρα 246, 591 του ΚΠολΔ). Συνακόλουθα, πρέπει οι εφέσεις να γίνουν τυπικά δεκτές και να ερευνηθούν περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων τους (άρθρα 532, 533 παρ. Ι ΚΠολΔ).

2.- Με την ως υπό κρίση αγωγή τους, όπως στη θέση των αρχικών πρώτου (Ιου), τέταρτης (4ης) και δέκατου όγδοου (18ου) εξ αυτών έχουν υπεισέλθει οι αναφερόμενοι εξ αδιαθέτου κληρονόμοι τους, αντίστοιχα, οι οποίοι συνέχισαν τη δίκη με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου τους που καταχωρίστηκε στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά, ισχυρίστηκαν, μετά από παραδεκτή διόρθωση του δικογράφου τους ως προς τους αριθμούς των αναφερόμενων συμβολαίων, ότι οι αναφερόμενες απώτερες

δικαιοπάροχοί τους είχαν επιτύχει την έκδοση αμετάκλητης απόφασης του ενταύθα Εφετείου κατά το έτος 1935 επί διεκδικητικής κυριότητας ακινήτου αγωγής τους, που είχαν ασκήσει κατά της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, ως διαχειρίστριας των ανταλλάξιμων κτημάτων και ότι με την απόφαση αυτή έγινε δεκτή η αγωγή τους και υποχρεώθηκε η εναγομένη να τους αποδώσει ακίνητο έκτασης 1.250 στρεμμάτων βασιλικών, ως τμήμα μείζονος έκτασης, χειμερινού βοσκότοπου δημόσια γης, ευρισκόμενο στη θέση «Πασά Τσαϊρ» της πρώην Κοινότητας Πλαγιαρίου Ν. Θεσσαλονίκης, το δε εναγόμενο σε εκτέλεση της εν λόγω αμετάκλητης απόφασης προέβη στη διαγραφή του συγκεκριμένου ακινήτου από το κτηματολόγιο των ανταλλάξιμων κτημάτων και δυνάμει του αναφερόμενου πρωτοκόλλου του, κατά το έτος 1949, παρέδωσε το ακίνητο αυτό στους αναφερόμενους δέκα (10) ειδικούς διαδόχους (και δικαιοπαρόχους των εδώ εναγόντων) των αναγνωρισθεισών ως συγκυρίων του, στους οποίους οι τελευταίες το είχαν μεταβιβάσει ήδη από το έτος 1936 κατά πλήρη κυριότητα λόγω πώλησης, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα εξ αδιαιρέτου ποσοστά, αντίστοιχα, δυνάμει του αναφερόμενου συμβολαίου που μεταγράφηκε νόμιμα. Οτι από την ως άνω μείζονα έκταση των 1.250 στρεμμάτων βασιλικών, μετά από διαδοχικές αναγκαστικές απαλλοτριώσεις και εκποιήσεις, απέμεινε σ' αυτούς (τους ενάγοντες) η λεπτομερώς περιγραφόμενη κατά θέση και όρια έκταση 9.379,52 τ.μ., η οποία αποτυπώνεται στο προσαρτώμενο στην αγωγή τοπογραφικό διάγραμμα που έχει συνταχθεί κατά το σύστημα ΕΓΣΑ '87 και προσδιορίζεται με τις συντεταγμένες κορυφών (X — Y) του άνω συστήματος. Οτι συγκύριοι του συγκεκριμένου ακινήτου κατέστησαν κατά τα αναφερόμενα για καθένα εξ αυτών εξ αδιαιρέτου ποσοστά αφενός με τον κατά τα ως άνω παράγωγο τρόπο σε συνδυασμό με τις επακολουθήσασες κληρονομικές διαδοχές λόγω του θανάτου των δέκα ως άνω δικαιοπαρόχων τους, αγοραστών της μείζονος έκτασης από τις αναγνωρισθείσες συγκυρίες αυτής, δυνάμει των αναφερόμενων αποδοχών κληρονομίας που έχουν μεταγραφεί νόμιμα και έτερες εξ αυτών έχουν καταχωριστεί στο αρμόδιο Κτηματολογικό Γραφείο Βασιλικών με τη σημείωση του άρθρου 7 Α' Ν. 2664/1998, αφετέρου με τα προσόντα της έκτακτης χρησικτησίας, καθώς ήδη από το έτος 1875 κατά προσμέτρηση του χρόνου νομής όλων των δικαιοπαρόχων τους ασκούν αδιάκοπα τις λεπτομερώς εκτιθέμενες πράξεις νομής επ' αυτού με διάνοια κυρίου χωρίς να έχουν ενοχληθεί από κανένα. Ότι κατά την έναρξη λειτουργίας του κτηματολογίου για την περιοχή Πλαγιαρίου Θεσσαλονίκης το ως άνω ακίνητο καταχωρίστηκε εσφαλμένα, κατά τις πρώτες εγγραφές του αρμόδιου Κ.Γ. Βασιλικών, ως τμήμα μείζονος έκτασης 629.192,49 τ.μ. με αναγραφόμενο κύριο αυτής

το εναγόμενο και τίτλο κτήσης το Νόμο και επικαλούμενοι έννομο συμφέρον τους από την προσβολή του δικαιώματός τους, ζήτησαν να αναγνωρισθεί ότι είναι αποκλειστικοί συγκύριοι του επίδικου ακινήτου κατά τα αντίστοιχα εξ αδιαιρέτου ποσοστά ο καθένας και να αποσπαστεί από το γεωτεμάχιο με ΚΑΕΚ 19100...../0/0, εμβαδού 629.192,49 τ.μ., έκταση 9.379,52 τ.μ., ώστε να δημιουργηθεί αυτοτελές γεωτεμάχιο κατά πλευρικές διαστάσεις, όρια και συντεταγμένες σύμφωνα με το προσαρτώμενο στην αγωγή τοπογραφικό διάγραμμα και να διορθωθούν οι εσφαλμένες πρώτες εγγραφές, ώστε από το τμήμα του γεωτεμαχίου με ΚΑΕΚ 19100...../0/0 του Κ.Γ. Βασιλικών που θα αποσπαστεί να εγγραφούν οι ίδιοι ως αποκλειστικοί συγκύριοι κατά τα ως άνω αναφερόμενα εξ αδιαιρέτου ποσοστά, αντίστοιχα, με τίτλους κτήσης τις συμβολαιογραφικές αποδοχές κληρονομιάς που είτε έχουν μεταγραφεί νόμιμα, είτε έχουν καταχωριστεί στο αρμόδιο Κ.Γ. με τη σημείωση του άρθρου 7 Α' Ν. 2664/1998, επικουρικά δε με αιτίες κτήσης την έκτακτη χρησικτησία. Το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο με το με ΓΑΚ/ΕΑΚ/.....2017 δικόγραφο του ανακοίνωσε την ανοιγείσα δίκη και προσεπικάλεσε σ' αυτήν την ως άνω δεύτερη εκκαλούσα ανώνυμη εταιρία, η οποία με το με ΓΑΚ/ΕΑΚ/2018 δικόγραφο πρόσθετης παρέμβασής της υπέρ του εναγομένου Ελληνικού Δημοσίου και κατά των εναγόντων, ζήτησε να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβαση και να απορριφθεί η αγωγή. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλουμένη με αριθ. 5983/2019 απόφασή του, συνεκδικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων τα ως άνω δικόγραφα απέρριψε την ττρόσθετη παρέμβαση ως προς τον πρώτο (Ιο), την τέταρτη (4η) και τον δέκατο όγδοο (18^ο) των καθ'ων, ανέβαλε τη συζήτηση της αγωγής ως προς το δεύτερο (Γ..... Φ..... του Α,,,,,,,) και τον τρίτο των εναγόντων (Δ..... Φ..... του Α.....), ατομικά, και ως προς την έβδομη ενάγουσα (Η.... χήρα Ι..... Φ.....) και διέταξε την επανάληψη της συζήτησης της υπόθεσης ως προς τους παραπάνω ενάγοντες (δεύτερο και τρίτο ατομικά και έβδομη), προκειμένου να καταχωριστούν η υπ' αριθμ. ****13/28-7-2011 δήλωση αποδοχής κληρονομιάς της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, Ε..... Σ....., με επιμέλεια του δεύτερου και του τρίτου εξ αυτών και η υπ' αριθμ. ****51/23-9-2011 δήλωση αποδοχής κληρονομιάς της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, Ε..... Σ....., με επιμέλεια της έβδομης ενάγουσας στο αρμόδιο Κ.Γ. Βασιλικών με τη σημείωση του άρθρου 7 Α Ν. 2664/1998, απέρριψε την προσεπικήληση και την πρόσθετη παρέμβαση, δέχθηκε την αγωγή ως προς τους λοιπούς ενάγοντες, πλην του δεύτερου και του τρίτου, ατομικά, και της έβδομης εξ αυτών και αναγνώρισε ότι αποκλειστικοί δικαιούχοι της κυριότητας, της ψιλής κυριότητας και της επικαρπίας του επίδικου ακινήτου είναι οι ενάγοντες κατά τα αναφερόμενα ποσοστά.

3. Επειδή, στο άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2 του ν. 3986/2011 («Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015», Α' 152), όπως ο νόμος αυτός ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, μετά την συμπλήρωση ή τροποποίησή του με τις μεταγενέστερες διατάξεις των ν. 4038/2012 (Α' 14), 4092/2012 (Α' 220) και 4093/2012 (Α' 222), ορίζονται τα εξής: « 1. Συνιστάται ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία "ΤΑΜΕΙΟ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΕ." (Ταμείο). το Ταμείο έχει αποκλειστικό σκοπό την αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ή των δημοσίων επιχειρήσεων των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ., όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 5, σύμφωνα με τις επικρατούσες συνθήκες της αγοράς και με εγγυήσεις πλήρους διαφάνειας, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι των εσόδων. Τα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται στο Ταμείο, σύμφωνα με τις επόμενες διατάξεις. 2. Το προϊόν αξιοποίησης χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους της χώρας, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 17 του επόμενου άρθρου». Ορίζονται δε περαιτέρω στο άρθρο 2 παράγραφοι 4, 5, 7 και 12 του νόμου, μεταξύ των άλλων, τα ακόλουθα: «4. Στο Ταμείο μεταβιβάζονται και περιέρχονται, χωρίς αντάλλαγμα: α) [κινητές αξίες] β) Περιουσιακής φύσεως δικαιώματα, εμπράγματα δικαιώματα, δικαιώματα διαχείρισης και εκμετάλλευσης, αποκλειστικής ή μη που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012 -2015 του άρθρου 6Α του ν. 2362/1995, ή ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου, σε Ν.Π.Δ.Δ. ή σε δημόσιες επιχειρήσεις των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ. γ) Κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, ακίνητα που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012 2015 του άρθρου 6Α του ν. 2362/1995, ή ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου, σε Ν.Π.Δ.Δ. ή σε δημόσιες επιχειρήσεις των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ. 5. Οι κινητές αξίες, τα περιουσιακής φύσεως δικαιώματα και τα ακίνητα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β' και γ' της προηγούμενης παραγράφου μεταβιβάζονται και περιέρχονται στο Ταμείο, με απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων (Δ.Ε.Α.Α.) που προβλέπεται στο άρθρο 3 του ν. 3049/2002 (Α' 212). Με απόφαση της ίδιας Επιτροπής, μπορεί να μεταβιβάζονται και να περιέρχονται στο Ταμείο χωρίς αντάλλαγμα, για τους σκοπούς της παραγράφου

1 του προηγούμενου άρθρου, και άλλα περιουσιακά στοιχεία που υπάγονται σε μία από τις κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων των περιπτώσεων της προηγούμενης παραγράφου. Τα ανωτέρω περιουσιακά στοιχεία περιέρχονται στο Ταμείο, κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή και το Δημόσιο απεκδύεται κάθε δικαιώματός του επί αυτών από τη δημοσίευση της απόφασης της Δ.Ε.Α.Α. στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Για την εφαρμογή των προηγούμενων εδαφίων και προκειμένου για τη μεταβίβαση στο Ταμείο της κυριότητας, νομής και κατοχής ακινήτων στη Δ.Ε.Α.Α. συμμετέχει αντί του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ο Υπουργός στη διαχειριστική αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται το ακίνητο που μεταβιβάζεται και περιέρχεται στο Ταμείο ...7. Το πράγμα ή δικαίωμα που μεταβιβάστηκε ή παραχωρήθηκε στο Ταμείο, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου, δεν μπορεί να αναμεταβιβαστεί στον προηγούμενο κύριο ή δικαιούχο, καθ' οιονδήποτε τρόπο. Από τη μεταβίβαση του πράγματος ή την παραχώρηση του δικαιώματος στο Ταμείο, ο προηγούμενος κύριος ή δικαιούχος παραμένει στη διοίκηση και διαχείριση του πράγματος ή του δικαιώματος, ως εκ του νόμου εντολοδόχος του Ταμείου, χωρίς αμοιβή, υποχρεούται να το διατηρεί κατάλληλο για τον προορισμό του, σύμφωνα και με τις οδηγίες που δίνονται εγγράφως σε αυτόν από το Ταμείο και εξακολουθεί να βαρύνεται με τις δαπάνες που προκύπτουν από τη διοίκηση και διαχείριση του πράγματος ή του δικαιώματος 12. Από τη δημοσίευση της απόφασης της Δ.Ε.Α.Α. που προβλέπεται στην παράγραφο 5, το περιουσιακό στοιχείο περιέρχεται στην κυριότητα, νομή και κατοχή του Ταμείου, ελεύθερο από κάθε δικαίωμα τρίτου. Για τυχόν δικαιώματά του επί του περιουσιακού στοιχείου που μεταβιβάζεται στο Ταμείο, ο τρίτος έχει αποκλειστικό δικαίωμα αποζημιώσεως, έναντι μόνον του Δημοσίου ... ». Τέλος, το άρθρο 5 παρ. 1 του νόμου προβλέπει την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων που μεταβιβάζονται στο Ταμείο με κάθε πρόσφορο τρόπο, και ιδίως με την πώληση, τη σύσταση εμπραγμάτων και ενοχικών δικαιωμάτων (όπως δικαιωμάτων οριζόντιας και κάθετης ιδιοκτησίας και επικαρπίας επί δικαιώματος οποιασδήποτε φύσης), την μεταβίβαση εμπραγμάτων και ενοχικών δικαιωμάτων οποιασδήποτε φύσης επί αυτών, την εκμίσθωση, την παραχώρηση της χρήσης ή της εκμετάλλευσής τους, την ανάθεση της διαχείρισής τους, την εισφορά τους σε ανώνυμες εταιρείες και στη συνέχεια πώληση των μετοχών που προκύπτουν, καθώς και την τιτλοποίηση απαιτήσεων, ανεξάρτητα από τον επιχειρηματικό ή μη χαρακτήρα τους. Επειδή, με το Κεφάλαιο Γ' του ν. 3986/2011 (άρθρα 18 έως 26) εισάγεται και ρυθμίζεται το εμπράγματο δικαίωμα της «επιφάνειας» επί των δημοσίων κτημάτων, των ακινήτων που μεταβιβάζονται στο Τ.Α.Ι.ΠΕ.Δ, ώστε με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς άσκησε έφεση κατά της προσβαλλομένης

αποφάσεως η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα ανώνυμη εταιρεία Τ.Α.Ι.ΠΕ.Δ. (ΣΤΕ 988/2018 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»).

4. Με το Ν. 4233/2013 προβλέφθηκε η επιβολή του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α) και δη στο άρθρο 1 αυτού ορίζεται: "1. Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κάθε είδους νομικές οντότητες την 1η Ιανουαρίου Κάθε έτους. 2. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται στα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας, της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης και της επιφάνειας επί του ακινήτου [...]. Εξαιρετικά, επιβάλλεται και στο δικαίωμα της νομής ή οιονεί νομής, της κατοχής, [...]". Στο άρθρο 2 αυτού: Π 1. Υποκείμενο του ΕΝ.Φ.Ι.Α. είναι κάθε πρόσωπο ή οντότητα του άρθρου 1, ανάλογα με το δικαίωμα και το ποσοστό του, και ειδικότερα: α) Αυτός που αποκτά δικαίωμα σε ακίνητο από οποιαδήποτε αιτία, από την ημερομηνία σύνταξης του οριστικού συμβολαίου κτήσης ή από την ημερομηνία τελεσιδικίας της δικαστικής απόφασης με την οποία αναγνωρίζεται δικαίωμα ή καταδικάζεται ο δικαιοπάροχος σε δήλωση βουλήσεως [...], γ) Ο κληρονόμος και ειδικότερα: αα) [...], ββ) Ο εξ αδιαθέτου κληρονόμος, εφόσον δεν έχει δημοσιευθεί διαθήκη μέχρι και την 31 η Δεκεμβρίου του προηγούμενου της φορολογίας έτους [...], ζ) Ο νομέας επίδικου ακινήτου. Αν το ακίνητο εκنيχηθεί με τελεσίδικη απόφαση, ο ΕΝ.Φ.Ι.Α., που καταβλήθηκε, δεν επιστρέφεται [...]. 3. Ο πλήρης κύριος υποχρεούται στην καταβολή του συνολικού ΕΝ.Φ.Ι.Α. που βαρύνει το ακίνητο κατά το ποσοστό συνιδιοκτησίας του [...]. 8. Για την εφαρμογή του ΕΝ.Φ.Ι.Α ακίνητα που δεν ιδιοχρησιμοποιούνται από το υποκείμενο του ΕΝ.Φ.Ι.Α θεωρούνται αυτά τα οποία εκμισθώνονται ή παραχωρούνται καθ' οιονδήποτε τρόπο σε τρίτο. Τα ακίνητα που δεν εμπίπτουν στο προηγούμενο εδάφιο θεωρούνται ιδιοχρησιμοποιούμενα [...]". Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 4223/2013, όπως αυτή ήδη τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 παρ. γ αρ. 5 του Ν. 4254/2014: "Μετά το άρθρο 54 του ν. 4174/2013 προστίθεται νέο άρθρο 54Α που έχει ως εξής: "Άρθρο 54Α Υποχρεώσεις τρίτων για τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων. 1. Είναι αυτοδικαίως άκυρη κάθε υποσχετική ή εκποιητική δικαιοπραξία με την οποία συστήνονται, μεταβάλλονται, αλλοιώνονται ή μεταβιβάζονται, από οποιαδήποτε αιτία δικαιώματα επί ακινήτου ή παρέχεται δικαίωμα προσημείωσης ή υποθήκης σε αυτό, αν δεν μνημονεύεται και δεν επισυνάπτεται από το συμβολαιογράφο στο συμβόλαιο που συντάσσει, πιστοποιητικό της Φορολογικής

Διοίκησης, με το οποίο πιστοποιείται ότι το ίδιο ακίνητο, με τα ίδια στοιχεία, περιλαμβάνεται στη δήλωση Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, καθώς και ότι ο φορολογούμενος έχει καταβάλει, ή νόμιμα απαλλαγεί από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. για το συγκεκριμένο ακίνητο και έχει καταβάλει τις ληξιπρόθεσμες δόσεις, έχει ρυθμίσει ή έχει νόμιμα απαλλαγεί από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. για τα υπόλοιπα ακίνητα, για τα οποία είναι υπόχρεος για τα πέντε (5) προηγούμενα έτη. Αυτοδικαίως άκυρος είναι ο συμβολαιογραφικός τίτλος και για τη σύνταξη κατακυρωτικής έκθεσης επί εκούσιου πλειστηριασμού.[..]. 3. Εάν δεν είναι δυνατή η επισύναψη στο συμβολαιογραφικό έγγραφο του πιστοποιητικού του ΕΝ.Φ.Ι.Α. της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού για τα πέντε (5) προηγούμενα της μεταβίβασης έτη, επισυνάπτεται για τα υπόλοιπα έτη το πιστοποιητικό του άρθρου 48 του ν. 3842/2010 (Α' 58) με το οποίο πιστοποιείται ότι το ίδιο ακίνητο, με τα ίδια στοιχεία, περιλαμβάνεται στη δήλωση φόρου ακίνητης περιουσίας (Φ.Α.Π.), καθώς και ότι ο φορολογούμενος έχει καταβάλει το Φ.Α.Π. για το συγκεκριμένο ακίνητο και ότι έχει καταβάλει τις ληξιπρόθεσμες δόσεις του Φ.Α.Π. ή έχει ρυθμίσει το Φ.Α.Π. για τα υπόλοιπα ακίνητα, για τα οποία είναι υπόχρεος για τα προηγούμενα έτη.[..]. 5. Είναι απαράδεκτη η συζήτηση ενώπιον δικαστηρίου εμπράγματης αγωγής επί ακινήτου, πλην της μονομερούς εγγραφής υποθήκης ή προσημείωσης υποθήκης ή της άρσης κατάσχεσης, αν δεν προσκομισθεί από τον υπόχρεο σε ΕΝ.Φ.Ι.Α., το πιστοποιητικό των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου αυτού.". Η τελευταία αυτή διάταξη, περί απαραδέκτου της συζητήσεως εμπράγματης αγωγής, που είναι προφανές ότι είναι φορολογικής φύσης, θίγει, παραβιάζει και έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.) και τις διατάξεις των άρθρων 17, 20 και 25 του Συντάγματος (δικαίωμα της ιδιοκτησίας, δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας και αρχή της αναλογικότητας). Ειδικότερα, στο άρθρο 20 παράγραφος 1 του Συντάγματος, το οποίο συμφωνεί και με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της ΕΣΔΑ, κατοχυρώνεται το θεμελιώδες δικαίωμα του πολίτη για παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια, αποτελεί δε θεμελιώδη αρχή του κράτους δικαίου. Οι δικονομικές λεπτομέρειες που είναι επιτρεπτό να καθορίζει κάθε κράτος μέλος της Ένωσης δεν επιτρέπεται να καθιστούν πρακτικώς αδύνατη ή δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων των πολιτών. Εξάλλου, στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ που κυρώθηκε μαζί με τη Σύμβαση με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α' 256) ορίζεται ότι "Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου

και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους. Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέση εν ισχύι νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίον προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιον συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων". Με τις διατάξεις αυτές με τις οποίες κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, αναγνωρίζεται παράλληλα η εξουσία των Κρατών προς επιβολή φόρων και θέσπιση μέτρων προς εξασφάλιση της καταβολής τους. Τα Κράτη διαθέτουν ευρύτατη εξουσία ως προς τον προσδιορισμό των φόρων και τους τρόπους εισπράξεως τους κατ' εκτίμηση των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων τους. Όμως, εφόσον η επιβολή φορολογίας αποτελεί επέμβαση στην περιουσία του προσώπου, πρέπει η σχετική ρύθμιση να αποτελεί μια δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του δημοσίου συμφέροντος και των επιταγών προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων υπό την έννοια της ύπαρξης αναλογίας μεταξύ χρησιμοποιουμένων μέσων και επιδιωκομένων σκοπών, ενόψει μάλιστα και της, κατά το χρόνο θέσπισης της ως άνω φορολογικής διάταξης, ιδιαίτερας δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας (συνεχούς μείωσης μισθών και συντάξεων και επιβολής αλληπαλλήλων φορολογικών βαρών επί εισοδημάτων και περιουσιών). Ο δικονομικός φραγμός, που τίθεται από τις παραπάνω διατάξεις, ήδη σε πρώιμο στάδιο της διαδικασίας υπό το φως των σημερινών δυσχερών οικονομικών συνθηκών, που βιώνουν οι πολίτες που φέρουν το βάρος αυτών, ουσιαστικά στερεί αυτούς της απλής δυνατότητας προσφυγής στο δικαστήριο. Το απλό ταμειακό συμφέρον, που προκύπτει, δεν συνιστά λόγο γενικότερου δημοσίου συμφέροντος, για τον οποίο θεσπίζεται η παραπάνω διάταξη ως αναγκαία προϋπόθεση του παραδεκτού κάθε εμπράγματης αγωγής. Ενώ, δεν φαίνεται να υπάρχει καμία αναλογία, που επιβάλλεται να τηρείται, μεταξύ του νομοθετικά προστατευόμενου δικαιώματος του ατόμου και του σκοπού που το νομοθέτημα εξυπηρετεί. Επομένως, η παραπάνω ρύθμιση συντελεί απλά σε άνιση μεταχείριση των πολιτών του, από το ίδιο το κράτος, που τίθεται σε πλεονεκτική θέση έναντι αυτών, εξασφαλίζοντας πρωταρχικά και κύρια το δικό του δημοσιονομικό οικονομικό συμφέρον, συρρικνώνοντας το ατομικό δικαίωμα των πολιτών του σε εύκολη πρόσβαση στα δικαστήρια, την οποία θα έπρεπε να εγγυάται και όχι να χρησιμοποιεί τη Δικαιοσύνη και την ευχέρεια προσφυγής σε αυτήν ως μέσο πίεσης για την τακτοποίηση των φορολογικών υποχρεώσεων των πολιτών. Επιπλέον, η επιβολή φόρου ακίνητης περιουσίας, παράλληλα προς υφιστάμενους άλλους φόρους, δεν πρέπει να θίγει τον πυρήνα του δικαιώματος της ιδιοκτησίας και δεν πρέπει να εξαρτά το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του

πολίτη να προσφύγει στη Δικαιοσύνη από τις συγκεκριμένες φορολογικές του υποχρεώσεις. Διαφορετικά θα ελλοχεύει ο κίνδυνος ο υπερχρεωμένος ιδιοκτήτης να μην είναι σε θέση να προσκομίσει το ως άνω πιστοποιητικό και η εμπράγματη αγωγή του με την οποία ζητεί να προστατεύσει το δικαίωμα της κυριότητάς του, που του παρέχει άμεση, απόλυτη και καθολική εξουσία πάνω στο ακίνητο (άρθρα 973 και 1000 του ΑΚ), θα πρέπει να μην εκδικασθεί για λόγους μη ουσιαστικούς, αφού το δικαστήριο δεν θα υπεισέρχεται στην ουσία της ένδικης διαφοράς και έτσι ο πολίτης θα στερείται ουσιαστικά της εξουσίας να απαγορεύει απόλυτα κάθε επέμβαση τρίτου στο ακίνητο του χωρίς την άδεια του και θα βρίσκεται εκτεθειμένος και απροστάτευτος απέναντι στην αυθαιρεσία του οποιουδήποτε καταπατητή. Εν κατακλείδι, δεν θα μπορούσε μια καθαρά φορολογικού χαρακτήρα διάταξη, που δεν αφορά στην προστασία των συναλλασσομένων σε σχέση με τα ακίνητα ή δεν επιδιώκει την παροχή δικαστικής προστασίας, να αποτελεί ειδική διαδικαστική προϋπόθεση μιας εμπράγματης αγωγής και προαπαιτούμενο προκειμένου να εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας. Άλλωστε, στόχος της δίκης πρέπει να είναι πάντοτε η έκδοση απόφασης επί της ουσίας και οι διαδικαστικές προϋποθέσεις πρέπει να έχουν σκοπό να εξασφαλίσουν την ομαλή και απρόσκοπτη ροή της διαδικασίας και να αποτελούν εγγυήσεις ορθής δικαστικής απόφασης (βλ. ΟΛΣΤΕ 601/2012 ΝΟΒ 2012.376, Ολ. ΣΤΕ 3087/2011, Ολ. ΕλΣυν 2006/2008, ΑΠ 383/2021, ΑΠ 293/2014, ΑΠ Ι 164/2009, ΑΠ 205/2006 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΕΔΔΑ απόφαση της 2.12.1985 «.....κατά Σουηδίας» αριθμ. 1 1036/84, απόφαση της 14.12.1988 «.....κατά Σουηδίας» αριθμ. 13013/87, απόφαση της 16.1.1995 «.....κατά Ιταλίας» αριθμ. 15117/89, Νικόλαος Νίκας Πολιτική Δικονομία Ι σ. 415). Με τον πρώτο λόγο αμφοτέρων των εφέσεων οι εκκαλούντες παραπονούνται ότι η αγωγή έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 54Α παρ.5 του Ν. 4174/2013, επειδή δεν προσκομίστηκε από τους ενάγοντες το πιστοποιητικό καταβολής ΕΝΦΙΑ, για το παραδεκτό της συζήτησης. Η διάταξη του προαναφερόμενου άρθρου, σύμφωνα με όσα στη μείζονα σκέψη αναφέρθηκαν έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τα άρθρα 17, 20 και 25 του Συντάγματος, καθώς και με το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ και επομένως δεν πρέπει να εφαρμοστεί. Ο ως άνω ισχυρισμός, που για πρώτη φορά προτείνεται ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου, είναι απορριπτέος κατά τα αναφερόμενα στην προηγηθείσα μείζονα σκέψη και, συνεπώς, ο πρώτος λόγος των υπό κρίση εφέσεων πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος.

5. Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 522, 527 και 535 παρ. 1 ΚΠολΔ προκύπτει, ότι η ενώπιον του Δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου (στο οποίο μεταβιβάζεται η υπόθεση κατά τα δια της εφέσεως και των προσθέτων λόγων καθοριζόμενα όρια

δίκης) διέρχεται τρία στάδια κατά τα οποία εξετάζονται: πρώτον το παραδεκτό της ασκηθείσης εφέσεως (άρθρο 532 παρ. 1) δεύτερον το παραδεκτό ενός εκάστου των λόγων αυτής και τρίτον το κατ' ουσίαν βάσιμο αυτών (άρθρο 533 παρ. 1). Το βάσιμο ή μη των λόγων της εφέσεως κρίνεται από το Εφετείο με την εκτίμηση του συγκεντρωθέντος σ' αυτό και στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο εν γένει αποδεικτικού υλικού, συμπεριλαμβανομένου και του προσκομισθέντος τοιούτου το πρώτον στην κατ' έφεση δίκη υπό τις προϋποθέσεις και τους ορισμούς του άρθρου 529 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ. Το Εφετείο όμως, του νόμου μη ορίζοντος το εναντίον, κατ' ορθή έννοια των άνω διατάξεων, δεν κωλύεται, για την, κατά την κρίση του, ολοκλήρωση της έρευνας περί της βασιμότητας του λόγου της εφέσεως και την καλύτερη διάγνωση της διαφοράς, χωρίς να εξαφανίσει την εκκαλούμενη απόφαση να διατάξει νέες ή συμπληρωματικές αποδείξεις δια των εις το άρθρο 339 ΚΠολΔ αναφερομένων αποδεικτικών μέσων, μεταξύ των οποίων και η πραγματογνωμοσύνη, ώστε μετά την ελεύθερη εκτίμηση αυτής και την επανεκτίμηση των αποδείξεων της εκκαλουμένης αποφάσεως, να κρίνει εάν είναι εσφαλμένη ή μη η δι' εφέσεως πληττόμενη απόφαση και σε καταφατική περίπτωση, να αποφανθεί περί της βασιμότητας του λόγου της εφέσεως, και εκ τούτου, κατ' επιταγή πλέον του νόμου (του άρθρου 535 παρ. 1) να εξαφανίσει τότε την απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, εφόσον κατά την έννοια της άνω διατάξεως, προϋπόθεση της εξαφανίσεως αυτής (απόφασης) είναι, η από του Εφετείου προηγουμένη διάγνωση της βασιμότητας του λόγου της εφέσεως, η οποία επιτυγχάνεται κυριαρχικώς υπ' αυτού (Εφετείου) κατά τα προεκτεθέντα. Το αντίθετο δεν συνάγεται από της διάταξη του άρθρου 535 παρ. 1 ΚΠολΔ, αλλά τουναντίον: α) από την διάταξη του άρθρου 254 παρ. 1 ΚΠολΔ, που εφαρμόζεται κατά το άρθρο 524 παρ. 1 του Ιδίου Κώδικα και στην κατ' έφεση δίκη, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο η οποία έχει κηρυχθεί περατωμένη, όταν κατά τη μελέτη της υπόθεσης ή τη διάσκεψη παρουσιάζονται κενά ή αμφίβολα σημεία που χρειάζονται συμπλήρωση ή επεξήγηση και β) από την έχουσα επίσης εφαρμογή στη δευτεροβάθμια δίκη (άρθρο 524 παρ. 1 ΚΠολΔ) διάταξη του άρθρου 245 παρ. 1 του Ιδίου Κώδικα, η οποία ορίζει ότι το δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου να διατάξει οτιδήποτε μπορεί να συντελέσει στη διάγνωση της διαφοράς, σαφώς προκύπτει ότι, το Εφετείο δικαιούται να διατάξει επανάληψη της συζήτησης και να διατάξει νέες ή συμπληρωματικές αποδείξεις, που θα συντελούν στη διάγνωση της βασιμότητας του λόγου εφέσεως και της εν γένει διαφοράς, κατά τα δι' αυτού οριζόμενα όρια, χωρίς να εξαφανίσει την εκκαλουμένη

(ΑΠ Ολ 1285/1982 ΝΟΒ 31/219, ΑΠ 2/2006 ΕλλΔνη 2006,1048, ΑΠ 132/1988 ΕλλΔνη 29/1600, ΕφΘεσ. 91/2009 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»). Εξάλλου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 368 ΚΠολΔ: 1. Το δικαστήριο μπορεί να διορίσει έναν ή περισσότερους πραγματογνώμονες, αν κρίνει πως πρόκειται για ζητήματα που απαιτούν για να γίνουν αντιληπτά ειδικές γνώσεις επιστήμης ή τέχνης. 2. Το δικαστήριο οφείλει να διορίσει πραγματογνώμονες αν το ζητήσει κάποιος διάδικος και κρίνει ότι χρειάζονται ιδιαίζουσες γνώσεις επιστήμης ή τέχνης (Όπως η παρ.2 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 37 παρ. 1 του Ν.3994/2011). Από τις αμέσως πιο πάνω παρατιθέμενες διατάξεις του ΚΠολΔ προκύπτει ότι, η συμπλήρωση των αποδείξεων με τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης εναπόκειται στην κυριαρχική και μη ελεγχόμενη αναιρετικά κρίση του δικαστηρίου της ουσίας (ΑΠ 361/2016, ΑΠ 237/2016 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»), το οποίο ελευθέρως εκτιμά την ανάγκη της χρησιμοποίησεως του αποδεικτικού αυτού μέσου, με εξαίρεση την περίπτωση κατά την οποία κάποιος από τους διαδίκους ζητήσει τη διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης και το δικαστήριο κρίνει ότι χρειάζονται όχι απλώς "ειδικές", αλλά "ιδιαίζουσες" γνώσεις επιστήμης ή τέχνης, οπότε οφείλει να διορίσει πραγματογνώμονα ή πραγματογνώμονες, άλλως η απόρριψη, ρητώς ή σιωπηρώς, του σχετικού αιτήματος δημιουργεί λόγο αναιρέσεως της αποφάσεως (ΑΠ 361/2016, ΑΠ 237/2016 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»). Σημειωτέον δε ότι, "ιδιαίζουσες" γνώσεις απαιτούνται, όταν πρόκειται για αντικείμενο τόσο έντονα εξειδικευμένο, ώστε μόνο από ειδικό μπορεί να εξετασθεί, ενώ απλώς "ειδικές" όταν πρόκειται για αντικείμενο που, αν και η έρευνά του ανήκει κυρίως σε ειδικούς δεν αποκλείεται να κριθεί και από μη ειδικό και να αξιολογηθούν τα λοιπά αποδεικτικά μέσα και κατ' εφαρμογή ακόμη των κανόνων της κοινής πείρας και της λογικής.

Στην προκειμένη περίπτωση από την εκτίμηση όλων των αποδεικτικών στοιχείων που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται, το δικαστήριο δεν μπορεί να οδηγηθεί σε ασφαλή κρίση για τα πραγματικά γεγονότα που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης και συντελούν στη διάγνωση της βασιμότητας των λόγων εκάστης των εφέσεων, με τις οποίες και παραπονούνται οι εκκαλούντες για κακή εκτίμηση των αποδείξεων. Ειδικότερα, στην παρούσα περίπτωση, ανέκυψε κατά την μελέτη της υποθέσεως, το κρίσιμο θέμα εάν το επίδικο ακίνητο, έκτασης 9.379,52 τ.μ. αποτελεί τμήμα έκτασης 1.250 βασιλικών στρεμμάτων που βρίσκεται στο αγρόκτημα «Π..... Τ.....», της περιφέρειας της άλλοτε Κοινότητας Τ..... του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, κοντά στη Γεωργική Σχολή, συνορευόμενη βορειοανατολικά και βόρεια με τμήμα του ίδιου αγροκτήματος «Π.... Τ....», βορειοδυτικά και δυτικά με θάλασσα, νοτιοδυτικά και νότια με σύνορα του αγροκτήματος «Τ.... Τ....», την οποία

αγόρασαν οι απώτεροι δικαιопάροχοι των εναγόντων δυνάμει του υπ' αριθ. ****827/1-81936 συμβολαίου του άλλοτε συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Β..... Κ..... από τις, δυνάμει της υπ' αριθμ. 29/1935 αμετάκλητης απόφασης του Εφετείου Θεσσαλονίκης, αναγνωρισθείσες αποκλειστικές συγκυρίες Ν... Ν... και η Α... Μ..., που ήταν αμφότερες κόρες και μοναδικές εξ αδιαθέτου κληρονόμου του Ο... Α..... Χ..... και την οποία (έκταση) υποχρεώθηκε η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, ως διαχειρίστρια των στην Ελλάδα ευρισκόμενων κτημάτων των ανταλλαγέντων μουσουλμάνων, να αποδώσει δυνάμει του από 22-11-1949 πρωτοκόλλου παράδοσης, στις προαναφερόμενες αναγνωρισθείσες συγκυρίες ή αποτελεί τμήμα του αγροκτήματος «Ο... Α...» (Π.....), που περιήλθε στην Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων και περιλήφθηκε στα αγροκτήματα της οριστικής διανομής «Π.....Λ.....» του έτους 1931, χαρακτηρίστηκε ως «βοσκή πεδινή κοινή» και μετά τις συμπληρωματικές διανομές του ως άνω αγροκτήματος κατά τα έτη 1936, 1958, 1966 και 1967, έλαβε αριθμό κληροτεμαχίου 151 Ιθ, έκτασης 850.336 τ.μ. που ανήκε στην κυριότητα το Ελληνικού Δημοσίου και βρισκόταν υπό τη διαχείριση του Υπουργείου Γεωργίας, αποτελεί δε πραγματικό γεγονός για την απόδειξη του οποίου ερίζουν οι διάδικοι. Το ανωτέρω κρίσιμο θέμα αποτελεί εξειδικευμένο ζήτημα, καθόσον για την επίλυση και τη διερεύνησή του, απαιτούνται ιδιαίζουσες γνώσεις της επιστήμης. Συνεπώς, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, το Δικαστήριο κρίνει ότι, προς ολοκλήρωση της έρευνας περί της βασιμότητας των λόγων των εφέσεων, και την καλύτερη διάγνωση της διαφοράς, είναι αναγκαίο, να αναβάλει την έκδοση της οριστικής του απόφασης, να διατάξει την επανάληψη της συζητήσεως στο ακροατήριο, η οποία είναι περαιωμένη και να διατάξει τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης από δύο (2) εξειδικευμένους αγρονόμους τοπογράφους μηχανικούς, σύμφωνα με τα αναφερόμενα ειδικότερα στο διατακτικό, προκειμένου τούτοι με ενιαία έκθεσή τους (εφόσον συμφωνούν) να συντάξουν τοπογραφικό διάγραμμα στο οποίο να εμφανίζεται κατά θέση, όρια και έκταση το επίδικο ακίνητο και περαιτέρω να γνωμοδοτήσουν εάν το περιγραφόμενο στην αγωγή επίδικο ακίνητο, έκτασης 9.379,52 τ.μ. αποτελεί τμήμα έκτασης 1.250 στρεμμάτων που βρίσκεται στο αγρόκτημα «Π... Τ...», την οποία αγόρασαν οι απώτεροι δικαιопάροχοι των εναγόντων δυνάμει του υπ' αριθ. 40.827/1-8-1936 συμβολαίου του άλλοτε συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Β..... Κ..... ή αποτελεί τμήμα του αγροκτήματος «Ο... Α...» (Π.....), που περιήλθε στην Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων και περιλήφθηκε στα αγροκτήματα της οριστικής διανομής «Π..... Λ.....» του έτους 1931, χαρακτηρίστηκε ως «βοσκή πεδινή κοινή»

και μετά τις συμπληρωματικές διανομές του ως άνω αγροκτήματος κατά τα έτη 1936, 1958, 1966 και 1967, έλαβε αριθμό κληροτεμαχίου 151 Ιθ, έκτασης 850.336 τ.μ. που ανήκε στην κυριότητα το Ελληνικού Δημοσίου και βρισκόταν υπό τη διαχείριση του Υπουργείου Γεωργίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων τις α) με ΓΑΚ/ΕΑΚ/.....2019 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης και με ΓΑΚ/ΕΑΚ/.....2019 στο Εφετείο Θεσσαλονίκης και β) με ΓΑΚ/ΕΑΚ/.....2019 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης και με ΓΑΚ/ΕΑΚ.....-2021 στο Εφετείο Θεσσαλονίκης εφέσεις, κατά της αριθ. 5983/15-05-2019 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

ΔΕΧΕΤΑΙ τις ανωτέρω εφέσεις τυπικά.

ΑΝΑΒΑΛΛΕΙ την οριστική του απόφαση επί της ουσίας της διαφοράς.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επανάληψη της ενώπιόν του συζητήσεως των ως άνω εφέσεων, προκειμένου:

ΝΑ ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΕΙ πραγματογνωμοσύνη, που θα διεξαχθεί με την φροντίδα του επιμελότερου διαδίκου και με την οποία οι διορισθέντες κατά τα κατωτέρω πραγματογνώμονες, αφού λάβουν υπόψη τους όλα τα χρήσιμα έγγραφα που υπάρχουν στις δικογραφίες, αφενός μεν να συντάξουν τοπογραφικό διάγραμμα στο οποίο να εμφανίζεται κατά θέση, όρια και έκταση το επίδικο ακίνητο και αφετέρου να γνωμοδοτήσουν αιτιολογημένα για το ακόλουθο ζήτημα: Εάν το περιγραφόμενο στην αγωγή επίδικο ακίνητο, έκτασης 9.379,52 τ.μ. αποτελεί τμήμα έκτασης 1.250 στρεμμάτων που βρίσκεται στο αγρόκτημα «Π.... Τ.....», την οποία αγόρασαν οι απότεροι δικαιούχοι των εναγόντων δυνάμει του υπ' αριθ. ****27/1-8-1936 συμβολαίου του άλλοτε συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Β..... Κ..... ή αποτελεί τμήμα του αγροκτήματος «Ο..... Α...» (Π.....), που περιήλθε στην Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων και περιλήφθηκε στα αγροκτήματα της οριστικής διανομής «Π.....-Λ.....» του έτους 1931, χαρακτηρίσθηκε ως «βοσκή πεδινή κοινή» και μετά τις συμπληρωματικές διανομές του ως άνω αγροκτήματος κατά τα έτη 1936, 1958, 1966 και 1967, έλαβε αριθμό κληροτεμαχίου 151 Ιθ, έκτασης 850.336 τ.μ. που ανήκε στην κυριότητα το Ελληνικού Δημοσίου και βρισκόταν υπό τη διαχείριση του Υπουργείου Γεωργίας.

ΔΙΟΡΙΖΕΙ πραγματογνώμονες : α) τοναγρονόμο-τοπογράφο μηχανικό, και β) τον Αγρονόμο τοπογράφο μηχανικό οι οποίοι αμφοτέρω

υποχρεούνται: α) Να δώσουν τον όρκο του πραγματογνώμονα, εντός προθεσμίας είκοσι (20) εργασίμων ημερών από τον προς έκαστο κοινοποίηση της παρούσας, ενώπιον του νεότερου κατά διορισμό Εφέτη, που υπηρετεί στο Δικαστήριο τούτο, σε περίπτωση δε κωλύματος τούτου ενώπιον του νόμιμου αναπληρωτή του, που θα ορισθεί από τους λοιπούς υπηρετούντες στο ίδιο Δικαστήριο εφέτες κατά αντίστροφη σειρά αρχαιότητας, στο κατάστημα του Ιδίου Δικαστηρίου και σε ημέρα και ώρα που θα ορισθεί αρμοδίως, κατόπιν σχετικής κλήσεως του επιμελέστερου των διαδίκων, συνταχθησομένης περί της ορκωμοσίας αυτής σχετικής εκθέσεως και β) να γνωμοδοτήσουν επί των ανωτέρω τεθέντων ερωτημάτων, αφού προηγουμένως λάβει γνώση των μνημονευομένων στο σκεπτικό κρισίμων εγγράφων της δικογραφίας και όσων οι ίδιοι θεωρήσουν ως αναγκαία, συγκεντρώσει από τους διαδίκους όσες πληροφορίες κρίνουν απαραίτητες και ενεργήσουν κάθε άλλη αναγκαία πράξη, με πλήρως αιτιολογημένη έγγραφη (ενιαία εφόσον συμφωνούν) έκθεσή τους, η οποία πρέπει να κατατεθεί στην Γραμματεία του ιδίου Δικαστηρίου μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών από της ορκίσεώς τους.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίασή του, στη Θεσσαλονίκη, στις 9 Μαΐου 2022, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων, με παρόντα τον Γραμματέα.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ